

O credință activă

Textul de memorat: „După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.” (Iacov 2:26)

Duminică

1. **Iacov 2:14;** Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască?

Iacov 2:15-17; 15. Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, 16. și unul dintre voi le zice: "Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!", fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? 17. Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.

Romani 3:27,28; 27. Unde este, dar, pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței. 28. Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.

Efeseni 2:8,9; 8. Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. 9. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Luni

2. **Iacov 2:18;** Dar va zice cineva: „Tu ai credința, și eu am faptele. Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.”
3. **Efeseni 2:10;** Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

1 Tesaloniceni 1:3; Căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos!

1 Timotei 5:25; Tot așa și faptele bune sunt cunoscute; și cele ce nu sunt cunoscute nu pot să rămână ascunse.

Tit 2:14; El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

Martți

4. **2 Corinteni 4:2;** Ca unii care am lepădat meșteșugurile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

1 Timotei 2:4; Care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

Iacov 5:19,20; 19. Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul,

20. să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.

1 Petru 1:22; Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;

1 Ioan 3:18,19; 18. Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

19. Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și ne vom liniști inimile înaintea Lui,

5. **Iacov 2:19;** Vrei, dar, să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?

Miercuri

6. **Iacov 2:21-24;** 21. Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar?

22. Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.

23. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire"; și el a fost numit "prietenu lui Dumnezeu."

24. Vedeti, dar, că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință.

Romani 4:1-5,22-24; 1. Ce vom zice, dar, că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam?

2. Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3. Căci ce zice Scriptura? "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire."

4. Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat;

5. pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el îi este socotită ca neprihănire.

22. De aceea credința aceasta "i-a fost socotită ca neprihănire."

23. Dar nu numai pentru el este scris că "i-a fost socotită ca neprihănire";

24. ci este scris și pentru noi, căroră, de asemenea, ne va fi socotită, nouă celor ce credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul nostru,

Joi

7. **Iacov 2:25;** Tot așa, curva Rahav: n-a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale?

Iosua 2:1-21; 1. Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: "Duceți-vă de cercetați țara și mai ales Ierihonul." Cei doi oameni au plecat și au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, și s-au culcat acolo.

2. S-a dat de știre împăratului din Ierihon și i-au spus: "Iată că niște oameni dintre copiii lui Israel au venit aici astă-noapte ca să iscodească țara."

3. Împăratul Ierihonului a trimis la Rahav să-i spună: "Scoate afară pe bărbații care au venit la tine și care au intrat în casa ta; căci au venit să iscodească țara."

4. Femeia a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns; și a zis: "Este adevărat că bărbații aceștia au venit la mine, dar nu știam de unde sunt;
5. și, fiindcă poarta a trebuit să se închidă noaptea, bărbații aceștia au ieșit afară; nu știu unde s-au dus: grăbiți-vă de-i urmăriți și-i veți ajunge."
6. Ea îi suise pe acoperiș și-i ascunsese sub niște mănunchiuri de in, pe care-l întinsese pe acoperiș.
7. Oamenii aceia i-au urmărit pe drumul care duce la vadul Iordanului, și după ce au ieșit ei, s-a închis poarta.
8. Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s-a suit la ei pe acoperiș
9. și le-a zis: "Știu că Domnul v-a dat țara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi, și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră.
10. Fiindcă am auzit cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secăt înaintea voastră apele Mării Roșii și am auzit ce ați făcut celor doi împărați ai amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon și Og, pe care i-ați nimicit cu desăvârșire.
11. De când am auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima și toți ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ.
12. Și acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că veți avea față de casa tatălui meu aceeași bunăvoință pe care am avut-o eu față de voi. Dați-mi un semn de încredințare
13. că veți lăsa cu viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele și pe toți ai lor și că ne veți scăpa de la moarte."
14. Bărbații aceia i-au răspuns: "Suntem gata să murim pentru voi, dacă nu ne dați pe față; și când Domnul ne va da țara aceasta, ne vom purta cu tine cu bunăvoință și credincioșie."
15. Ea i-a coborât cu o funie pe fereastră, căci casa în care locuia era lângă zidul cetății.
16. Și le-a zis: "Duceți-vă spre munte, ca să nu vă întâlnească cei ce vă urmăresc; ascundeți-vă acolo trei zile, până se vor întoarce; după aceea, să vă vedeți de drum."
17. Bărbații aceia i-au zis: "Iată cum vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem.
18. La intrarea noastră în țară, leagă funia aceasta de fir cărămiziu la fereastra prin care ne-ai coborât și strânge la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi și pe toată familia tatălui tău.
19. Dacă vreunul din ei va ieși pe poarta casei tale, ca să meargă afară pe uliță, sângele lui va cădea asupra capului lui, și noi vom fi nevinovați: dar dacă va pune cineva mâna pe vreunul din cei ce vor fi cu tine în casă, sângele lui va cădea asupra capului nostru.
20. Și dacă ne vei da pe față, vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem."
21. Ea a răspuns: "Fie după cuvintele voastre." Și-a luat rămas bun de la ei, și ei au plecat. Ea a legat funia cărămizie la fereastră.

8. **Iacov 2:26**; După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.